ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Основ за доношење Закона о биоцидним производима је одредба члана 97. тачка 9. Устава Републике Србије према којој Република Србија уређује и обезбеђује систем заштите и унапређења животне средине.

Поред тога, уставни основ уређен је одредбом члана 99. став 1. тачка 7. Устава, сагласно коме Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о биоцидним производима који је донет у мају 2009. године на потпуно нов начин уредио је стављање у промет и коришћење биоцидних производа на територији Републике Србије. У овом закону транспонована је већина услова из ЕУ Директиве 98/8/ЕЗ Европског парламента и Савета од 16. фебруара 1998. године о стављању биоцидних производа на тржиште.

У међувремену ова директива је стављена ван снаге и у ЕУ се од 1. септембра 2013. године примењује Уредба ЕУ 528/2012 Европског парламента и Савета од 22. маја 2012. године о чињењу доступним на тржишту и коришћењу биоцидних производа (у даљем тексту: Уредба ЕУ).

У оквиру преговора о приступања ЕУ, на Билатералном састанку аналитичког прегледа законодавства, Република Србија је известила ЕК о статусу усклађености прописа којима се уређују биоцидни производи, као и о намери да у наредном периоду осигура даље усклађивање са захтевима Уредбе ЕУ.

У Скрининг извештају за Поглавље 27, Део III. Процена степена усклађености и капацитета за имплементацију, ЕК је експлицитно навела да је неопходно да Република Србија настави процес усклађивања прописа којима се уређују биоцидни производи са Уредбом ЕУ.

Уредба ЕУ регулише унутрашње тржиште ЕУ, тако да потпуна хармонизација у земљи која има статус кандидата за приступање ЕУ није могућа. Из тог разлога извршена је детаљна анализа и идентификовани захтеви које је могуће преузети у наше законодавство.

Тако је новим Законом о биоцидним производима осигурана максимално могућа усаглашеност са Уредбом ЕУ, док се истовремено уклањају непотребне препреке у трговини биоцидним производима. Примена новог закона у периоду до пуноправног чланства осигураће адекватну припрему надлежног органа за управљање биоцидним производима за спровођење Уредбе ЕУ након приступања, као и индустрије за примену захтева и наставак пословања у складу са правилима јединственог ЕУ тржишта.

Основни циљ доношења и овог закона је унапређење система стављања у промет и коришћења биоцидних производа и третираних производа на територији Републике Србије. Њиме се и даље осигурава висок ниво заштите

здравља људи, здравља животиња и животне средине као и побољшање трговине биоцидним производима са земљама ЕУ и другим земљама, осигуравајући конкурентност привреде, а подстичући развој безбеднијих алтернатива. Такође, унапређује се систем којим се обезбеђује да се у промет стављају биоцидни производи који су довољно ефикасни да униште непожељне организме и такви да немају штетне ефекте на здравље људи или животиња, или неприхватљиве ефекте на животну средину. То се постиже проценом активне супстанце и проценом биоцидног производа пре стављања у промет, као и одговарајућом класификацијом и обележавањем биоцидног производа, нарочито упозорењима о опасности, мерама предострожности, забранама или ограничењима и упутством за употребу.

Биоцидни производи су неопходни за контролу организама који су непожељни или имају штетан ефекат на људе, њихове активности, производе које користе или производе, на животиње или животну средину. Међутим, због својих својстава да униште, одврате, учине безопасним, спрече деловање или другачије контролишу штетне организме и са њима повезаних начина коришћења, биоцидни производи могу представљати ризик по људе, животиње и животну средину. Из истих разлога ти производи јесу у тзв. режиму дозвола, односно њихова својства, ризик који представљају и друге податке о њима процењује надлежни орган који на основу резултата свих процена одлучује да ли се могу ставити у промет и користити. Зато је приликом процене и одобравања биоцидних производа неопходно обезбедити да су, када се правилно користе за предвиђену намену, довољно ефикасни и да не представљају ризик по људе, животиње и животну средину, као и да немају неприхватљиве ефекте на циљне организме, као што је резистенција, односно да код кичмењака не изазивају непотребну патњу и бол.

Значај биоцидних производа свакодневно расте због њихове широке примене у свакодневном животу. Користе се, између осталог, за дезинфекцију површина, опреме, намештаја, воде и ваздуха у домаћинствима, у објектима јавног здравља и у другим јавним објектима, у индустријским објектима, у прехрамбеној индустрији, на фармама. Осим тога, користе се и за одржавање личне хигијене и за дезинфекцију здраве коже људи, као и за одржавање хигијене животиња. Такође, биоцидни производи се користе за сузбијање инсеката и глодара, за заштиту готових производа док су у оригиналној амбалажи, за заштиту дрвета, коже, гуме, папира, текстила, за заштиту воде или других течности у расхладним и процесним системима. По својим својствима и намени биоцидни производи могу бити слични лековима који се користе у хуманој и ветеринарској медицини, медицинским средствима, детергентима, козметичким производима, средствима за заштиту биља.

Уредбу ЕУ није било могуће у целости преузети с обзиром да се њоме, између осталог, уређују поступци које централизовано спроводе Европска агенција за хемикалије или Европска комисија. Република Србија има статус кандидата за чланство у ЕУ и нема приступ бројним инструментима које државе чланице ЕУ користе ради спровођења Уредбе ЕУ. Увођење на националном нивоу паралелног система овом централизованом систему био би веома скуп за домаћу привреду, а након приступања ЕУ не би био признат од стране ЕУ, те би домаћи произвођачи активних супстанци и биоцидних производа морали поново да спроведу ове поступке у складу са захтевима Уредбе ЕУ, што би за њих представљало дупли трошак.

Тако, на пример, новим законом није преузет сам поступак процене активне супстанце, али јесте резултат тог поступка. Наиме, законом су преузете активне супстанце које су процењене и одобрене у ЕУ за коришћење у биоцидним производима, чиме се обезбеђује да се у промету у Републици Србији нађу само они биоцидни производи који садрже дозвољене активне супстанце. С друге стране, активне супстанце које не могу да се користе у биоцидним производима у ЕУ, не могу да се користе ни у биоцидним производима који се стављају у промет у Републици Србији. На тај начин, иако новим законом није преузет поступак процене и одобравања активних супстанци, најважнији резултат тог поступка је преузет.

Поред тога, да би се олакшало спровођење поступака одобравања биоцидних производа у ЕУ, Европска агенција за хемикалије успоставила је и води централизовани Регистар биоцидних производа. Овај регистар представља систем за узајамну размену података и научне документације коју подносиоци захтева достављају уз захтеве за одобрење биоцидних производа, као и за саопштавање одлука у вези са тим захтевима. Ова размена података врши се између надлежних органа земаља чланица ЕУ, Европске агенције за хемикалије и Европске комисије. Приступ овом регистру имају само државе чланице ЕУ. Овај део Уредбе ЕУ није могао бити преузет новим законом. Међутим, Законом о хемикалијама из 2009. године успостављен је Интегрални регистар хемикалија са Регистром биоцидних производа. Национални Регистар биоцидних производа води се као електронска база података о биоцидним производима за које је донет акт на основу ког се стављају у промет и користе. Подаци из овог регистра од изузетне су важности јер се користе у процесу преговора о приступању ЕУ и дефинисању прелазних аранжмана за пуну примену Уредбе ЕУ након приступања.

Осим тога, новим законом нису могле бити преузете одредбе Уредбе ЕУ којима се прописује обавеза дељења података о испитивањима на кичмењацима између подносиоци захтева и власника података. Приступ овом инструменту којим се омогућавају знатне уштеде привредним субјектима, не само финансијске него и временске, имају само државе чланице ЕУ.

Такође, новим законом није могао бити преузет ни систем накнада јер није у складу са домаћим системом којим се уређује наплата такси и накнада. Наиме, у ЕУ накнаде се користе искључиво у циљу покривања трошкова надлежног органа ради спровођења поступака прописаних Уредбом ЕУ, између осталог за процену опасности на основу података о испитивањима физичих и хемијских, токсиколошких и екотоксиколошких својстава активне супстанце и биоцидног производа, процену изложености људи, животиња и животне средине за све сценарије изложености, процену ефикасности и на крају процену ризика за све предвиђене начине коришћења биоцидног производа, чиме се обезбеђује да се у промет ставе производи чије је коришћење безбедно. Од ових свеобухватних испитивања и мултидисциплинарних стручних процена које се не могу сврстати у уобичајени административни поступак корист не само да имају потрошачи јер се тиме штити здравље људи, здравље животиња и животна средина, већ и сама привреда којој накнада представља директан велики трошак али кроз безбеднији биоцидни производ обезбеђује бољи пласман на тржиште а тиме и веће приходе. Дакле, од наменски прикупљених накнада у ЕУ сви имају корист. Наш систем онемогућује увођење овакве врсте накнада, већ су то претежно таксе које представљају приход буџета (а не

наменски прикупљена средства) и служе за покриће трошкова пружања административне услуге. Због овакве природе таксе, она се доживљава као намет а не као индиректна корист.

Рокови за спровођење одређених поступака прописаних овим законом утврђени су на основу рокова из Уредбе ЕУ, односно вршене су процене колики временски интервали су потребни да надлежни орган заврши одређени поступак. Наравно, при томе су се сагледавале објективне могућности, односно капацитети надлежног органа за управљање биоцидним производима, односно министарства надлежног за заштиту животне средине (у даљем тексту: Министарство), као и капацитети домаће индустрије. Тако одређени рокови утврђени законом нису у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, што ће бити детаљније образложено у наставку.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Закон о биоцидним производима је још један од закона који је припремљен у поступку усклађивања домаће легислативе са прописима Европске Уније који ову област уређује кохерентно и целовито. Закон је конципиран тако да садржи 17 поглавља:

1. Основне одредбе (чл. 1-4.)

Овим одредбама дефинисан је предмет уређења Закона о биоцидним производима, као и основно начело на коме се заснива овај закон. Наиме, начело предострожности представља веома важан инструмент којим се обезбеђује висок ниво заштите здравља људи, здравља животиња и животне средине јер се тиме превентивно спречава да се на тржишту нађе биоцидни производ који има неприхватљиве ефекте, односно који није безбедан за коришћење. Осим тога, дефинисано је поље примене овог закона, односно разграничење са сродним областима, односно производима који су уређени другим посебним законима, тако што је регулисано на шта се овај закон не односи. Биоцидни производи се поред средстава за заштиту биља, граниче и са лековима и медицинским средствима која се употребљавају у хуманој и ветеринарској медицини, адитивима за храну, козметичким производима и детергентима, који, поред основне намене могу имати и одређена биоцидна својства. У овом делу се такође налазе дефиниције појединих појмова који се употребљавају у овом закону.

2. Активне супстанце у биоцидном производу (чл. 5-7.)

Активна супстанца јесте супстанца или микроорганизам који делује на штетне организме. Овим одредбама се из Уредбе ЕУ преузимају Листа одобрених активних супстанци (Листа I) и Листа активних супстанци које могу садржати биоцидни производи који се одобравају по поједностављеном поступку (Листа Ia). Ове листе су тзв. позитивне листе односно резултат уписа активне супстанце у те листе је да та активна супстанца може да се користи у биоцидном производу који се ставља у промет у ЕУ, а самим тим и у Републици Србији.

Овај закон не разматра поступак процене и одобравања активних супстаци ради њиховог уписа у Листу I и Листу Ia имајући у виду да се овај поступак спроводи централизовано на нивоу ЕУ, а не појединачно у земљама

чланицама, односно о упису одређене активне супстанце на наведене листе одлучују Европска агенција за хемикалије и све земље чланице ЕУ. Поступак уписа активне супстанце у Листу I и Листу Iа је доста скуп и дуготрајан тако да понављање, односно паралелно спровођење овог поступка у Републици Србији није рационално. Уколико би овим законом ипак било уређена процена и одобравање активних супстанци на националном нивоу, тј. од стране Министарства, тај поступак не би био признат од стране Европске агенције за хемикалије, односно Европске комисије.

Поред тзв. позитивне листе овим законом уређује се и тзв. негативна листа. Активне супстанце за које је на нивоу ЕУ одбијен упис у позитивне листе јер имају неприхватљиве ефекте на здравље људи, здравље животиња или животну средину, односно активне супстанце за које није достављена комплетна документација ради спровођења поступка процене, уписују се у Листу II и не могу се користити у биоцидним производима који се стављају у промет у Републици Србији.

Осим наведених листи, Уредба ЕУ предвиђа још један инструмент којим се, уважавајући дуготрајан поступак процене и одобравања активне супстанце с једне стране и потребе тржишта за биоцидним производима с друге стране, даје могућност да се у биоцидном производу користе активне супстанце чија процена још није завршена, односно активне супстанце које су у поступку преиспитивања (постојеће активне супстанце које су биле у промету у ЕУ пре ступања на снагу прописа ЕУ о биоцидним производима односно пре 14. маја 2000. године). Закон такође предвиђа да се у биоцидном производу могу користити активне супстанце које су поступку преиспитивања у ЕУ и оне су уписане у Програм за упис у Листу I или Листу Iа. Осим тога, овим законом преузете су и одредбе Уредбе ЕУ којима се даје могућност да се у биоцидном производу користе и активне супстанце које нису биле обухваћене претходном Директивом али јесу Уредбом ЕУ и које се налазе у Листи за укључивање у Програм за упис.

Позитивне и негативна листа, Програм за упис и Листа за укључивање у Програм објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије".

Листа I, поред других података, садржи и назнаку да ли је активна супстанца кандидат за замену. Кандидат за замену је активна супстанца која има тачно прописана опасна својства и испуњава утврђене услове. Овако означене активне супстанце указују да је неопходно да се траже алтернативне активне супстанце које представљају мањи ризик на здравље људи, здравље животиња и животну средину.

3. Поступци доношења аката на основу којих се биоцидни производи стављају у промет и користе (члан 8-36.)

У уводној одредби ове главе прописује се да се биоцидни производ ставља у промет и користи само ако произвођач, увозник, дистрибутер или корисник има: 1) одобрење за стављање у промет и коришћење; 2) решење о упису у Листу биоцидних производа који се могу стављати у промет и користити до доношења одобрења; 3) решење о признавању одобрења за стављање у промет и коришћење донетог у складу са прописом ЕУ од стране надлежног органа земље чланице ЕУ или од стране Европске комисије.

1) Одобрење за стављање у промет и коришћење биоцидног производа (члан 10-20.)

Основни акт на основу ког се биоцидни производи стављају у промет и користе, према Уредби ЕУ, јесте одобрење. Овим законом преузете су одредбе Уредбе ЕУ којима се регулише документација која се прилаже уз захтев за доношење одобрења, као и поступак који спроводи Министарство приликом одлучивања о захтеву за доношење одобрења, односно о захтеву за спровођење поједностављеног поступка за доношење тог одобрења.

У члану 10. Закона дефинисано је ко може да поднесе захтев за доношење одобрења, који орган је надлежан, садржај документације која се подноси уз захтев (досије за биоцидни производ, сажетак карактеристика биоцидног производа), као и овлашћење за доношење подзаконског прописа којим се ближе уређује ова област.

У складу са Уредбом ЕУ, у члану 11. Закона прописано је да се биоцидни производ чије су све активне супстанце уписане у Листу Іа и у складу су са ограничењима активне супстанце наведеним у тој листи, који не садржи супстанце које изазивају забринутост нити наноматеријале, а који су довољно ефикасни и чије руковање и предвиђени начин коришћења не захтева личну заштитну опрему, одобрава у поједностављеном поступку односно да се уз захтев за доношење одобрења за стављање у промет и коришћење овог биоцидног производа не доставља досије већ само сажетак карактеристика биоцидног производа, подаци о ефикасности биоцидног производа и други подаци којима се доказује да биоцидни производ испуњава прописане услове. Овим се подстиче коришћење биоцидних производа са повољнијим карактеристикама на здравље људи, здравље животиња и животну средину.

Да би се добили подаци за досије за биоцидни производ неопходно је извршити испитивања активне супстанце и биоцидног производа. Одредбама чл. 12-14. Закона прописано је да се приликом испитивања користе методе утврђене прописима којима се уређују хемикалије или друге научно одговарајуће, односно међународно признате методе. Наглашава се да се за добијање података о ефикасности биоцидног производа примењују смернице ЕУ за испитивање ефикасности или друге методе испитивања или релевантни подаци са терена. С обзиром да се у ЕУ посебна пажња посвећује добробити животиња, преузета је обавеза да се испитивања на животињама сведу на најмању меру односно да се могу вршити само ако неопходне податке није могуће добити на други начин.

Одредбом члана 15. Закона прописан је поступак који спроводи Министарство приликом одлучивања о захтеву за доношење одобрења, као и о захтеву за спровођење поједностављеног поступка за доношење тог одобрења. Први корак у овом поступку јесте формална процена поднете документације. Рокови који су прописани за допуну непотпуне документације разликују се од рокова утврђених законом којим се уређује општи управни поступак из разлога што се документација која се подноси у овом поступку добија након опсежних испитивања и садржана је у неколико хиљада страна (досије), те самим тим захтева дужи рок за процену, али и дужи рок за поступање привредних субјеката. Поред тога, ова рокови у складу су са роковима прописаним за овај поступак у Уредби ЕУ. Други корак јесте сама суштина овог поступка, односно процена биоцидног производа на основу досијеа тј. да ли тај биоцидни производ представља ризик на здравље људи, здравље животиња и животну средину за предвиђени начин коришћења и да ли може да се одобри за стављање у промет и да се користи безбедно. Због компликованог поступка процене Уредбом ЕУ

прописане су смернице којих ће се придржавати сви надлежни органи приликом спровођење ове процедуре како би се обезбедио хармонизовани приступ приликом процене биоцидног производа. Ове смернице дате су у Анексу VI Уредбе ЕУ и биће преузете подзаконским актом који доноси министар на основу овлашћења датог у овом члану.

Прописана је обавеза плаћања таксе за формалну процену документације и за процену биоцидног производа односно групе биоцидних производа.

Одредбом члана 16. Закона регулисана је суштина самог закона. Њом се јасно одређују услови који морају бити испуњени да би се биоцидни производ одобрио за стављање у промет и коришћење. Неопходно је обезбедити да је биоцидни производ, када се правилно користи за предвиђену намену, довољно ефикасан и да нема неприхватљиве ефекте на здравље људи, здравље животиња или животну средину, односно да нема неприхватљиве ефекте на циљне организме, као што је резистенција, односно да код кичмењака не изазива непотребну патњу и бол. Уколико ови захтеви нису испуњени, биоцидни производ се не одобрава. Овим се штити здравље људи, здравље животиња и животна средина.

Поједини биоцидни производи из члана 16. Закона могу представљати одређени ризик ако их користи становништво. Стога је у члану 17. Закона прописано да ти биоцидни производи не могу да буду одобрени ради коришћења за општу употребу, односно када је то неопходно ове биоцидне производе могу да користе обучена лица тј. професионални или индустријски корисници.

Чланом 18. Закона прописан је изузетак у случају када је коришћење оваквог биоцидног производа оправдано јер би у супротном изазвало несразмерно већи негативан утицај на друштво у поређењу са ризицима који произилазе из његовог коришћења.

Да би се олакшало стављање у промет и коришћење биоцидних производа који имају исте активне супстанце, сличан састав са одређеним одступањима, сличне начине коришћења и сличне нивое ризика или ефикасности, у члану 19. Закона омогућено је да се једним актом одобри стављање у промет и коришћење овакве групе биоцидних производа.

Члан 20. Закона прописује садржај, као и рокове важења одобрења. Наиме, одобрење важи најдуже 10 година, осим када биоцидни производ садржи активну супстанцу која је кандидат за замену у ком случају рок важења одобрења, чак и у случају продужења важења одобрења, не прелази пет година. Краћим роком подстичу се произвођачи биоцидних производа да користе алтернативне супстанце уместо активних супстанци које су кандидати за замену.

2) Упис биоцидног производа у Листу биоцидних производа који се могу стављати у промет и користити (чл. 21-24.)

С обзиром на компликован и скуп поступак доношења одобрења, овим законом прописан је алтернативни поступак који је једноставнији и економски прихватљивији домаћим привредним субјектима с једне стране, а с друге стране обезбеђује да биоцидни производи који се стављају у промет и користе на територији Републике Србије буду довољно безбедни, али и ефикасни. Овим поступком уписује се биоцидни производ у Листу биоцидних производа који се

могу стављати у промет и користити до доношења одобрења за стављање у промет и коришћење биоцидног производа (у даљем тексту: Привремена листа).

Да би се биоцидни производ уписао у Привремену листу неопходно је да активна супстанца у том биоцидном производу буде уписана у Листу I или у Листу Iа или у Програм за упис или у Листу за укључивање у Програм за упис, односно не сме да буде уписана у Листу II нити да је за тај биоцидни производ донето одобрење за стављање у промет и коришћење у складу са прописом ЕУ од стране надлежног органа земље чланице ЕУ или од стране Европске комисије. Ова одредба утврђује нова правила поступања у односу на правила која су прописана постојећим законом. Наиме, у постојећем закону била је дата могућност да се биоцидни производ упише у Привремену листу чак и ако је за њега донето одобрење за стављање у промет и коришћење у складу са прописом ЕУ од стране надлежног органа земље чланице ЕУ. Међутим, током осам година примене постојећег закона ниједан привредни субјект није поднео захтев за признавање одобрења, већ су се одлучивали да, и у ситуацији када је за биоцидни производ који стављају у промет надлежни орган земље чланице ЕУ донео одобрење за стављање у промет и коришћење, подносе захтев за упис тог биоцидног производа у Привремену листу. Један од разлога за овакво поступање била је и разлика у износима такси које су утврђене за ова два поступка. Међутим, Привремена листа је инструмент који је замишљен као прелазно решење од ранијих система који су уређивали биоцидне производе ка систему ЕУ. Највећи бенефит који се остварује од усклађивања прописа у овој области требало је управо да буде остварен кроз могућност да се што више биоцидних производа који су већ одобрени у ЕУ нађе у промету и користи у Републици Србији кроз поступак прознавања одобрења донетог у складу са прописом ЕУ. Њихово уписивање у Привремену листу значило би дуплу процену биоцидног производа, што се овим законом избегава.

За разлику од поступка доношења одобрења, у овом поступку достављају се само основне информације о биоцидном производу и о активној супстанци у том биоцидном производу, подаци о ефикасности биоцидног производа, предлог етикете и упутства за употребу, безбедносни лист за све активне супстанце и све опасне супстанце садржане у биоцидном производу, као и безбедносни лист за биоцидни производ. С обзиром на обим и комплексност документације која се доставља у поступку доношења одобрења, овим поступком се омогућавају знатне уштеде привредним субјектима, не само финансијске него и временске.

Рокови који су утврђени у овом поступку разликују се од рокова прописаних законом којим се уређује општи управни поступак из разлога што је документација која се доставља обимна, те самим тим захтева дужи рок за њену процену, а такође и сама њена допуна је компликованија него у уобичајеним управним поступцима, па је неопходно привредним субјектима дати дужи рок за поступање. Напомињемо да се овде не ради о достављању различитих потврда и уверења, већ о подацима добијеним на основу постојећих научних и техничких сазнања, као и испитивања која сама по себи захтевају време.

Прописана је обавеза плаћања таксе за процену документације ради доношења решења о упису биоцидног производа у Привремену листу.

3) Признавање одобрења за стављање у промет и коришћење биоцидног производа донетог на основу прописа ЕУ од стране надлежног органа земље чланице ЕУ или од стране Европске комисије (чл. 25-28.)

Биоцидни производ који је на основу прописа ЕУ већ добио одобрење надлежног органа земље чланице ЕУ или одобрење Европске комисије не може се уписати у Привремену листу, већ се за његово стављање у промет и коришћење на територији Републике Србије утврђује нови поступак – признавање тог одобрења. Чињеница да је за одређени биоцидни производ већ донето одобрење у ЕУ значи да је тај биоцидни производ процењен односно да су утврђени услови за његово безбедно стављање у промет и коришћење.

Поступак признавања одобрења није обично преузимање туђег акта јер домаћи надлежни орган процењује да ли су услови у којима се биоцидни производ ставља у промет и користи у земљи чланици ЕУ која је донела одобрење, односно на нивоу ЕУ у складу са условима у којима би се тај производ ставио у промет и користио у Републици Србији или их је потребно прилагодити. То значи да у акту о признавању одобрења надлежни орган утврђује услове за стављање у промет и коришћење биоцидног производа на територији Републике Србије, а може и одбити да призна одобрење уколико сматра да је то потребно ради заштите: животне средине; јавне политике и јавне безбедности; здравља и живота људи, нарочито осетљивих група; животиња или биљака; националног блага од уметничке, историјске или археолошке вредности; ако циљни организми нису присутни у штетним количинама или ако је активна супстанца кандидат за замену; као и ради добробити животиња.

Рокови који су дати у овом поступку разликују се од рокова прописаних законом којим се уређује општи управни поступак из разлога који је већ наведен у поступку уписа биоцидног производа у Привремену листу. Осим тога, у овом поступку предвиђа се да надлежни орган доноси решење о признавању одобрења у року од 120 дана од дана подношења потпуне документације. Овај рок је знатно дужи од рока прописаног законом којим се уређује општи управни поступак. Међутим, с обзиром на већ истакнуту чињеницу да Министарство врши процену достављених података и да се у овом случају не ради ни о поступку непосредног одлучивања у коме се решење доноси у року од 30 дана, али ни о поступку у коме је могуће проценити сву документацију и услове у којима се биоцидни производ може безбедно стављати у промет и користити у Републици Србији и који се не може спровести у року од 60 дана, то је утврђени рок од 120 дана не само разуман и оптималан, већ је и у складу са роком који је предвиђен Уредбом ЕУ.

Прописана је обавеза плаћања таксе за процену документације ради доношења решења о признавању одобрења.

4) Продужење, престанак важења и измена акта на основу ког се биоцидни производ ставља у промет и користи (чл. 29-34.)

Рокови важења одобрења односно решења о признавању одобрења могу се продужити. Захтев за продужење важења одобрења доставља се 550 дана пре истека рока његовог важења, а захтев за продужење важења решења о признавању одобрења подноси се ако је продужен рок важења одобрења донетог на основу прописа ЕУ од стране надлежног органа земље чланице ЕУ или од стране Европске комисије.

Носилац одобрења, носилац решења о упису биоцидног производа у Привремену листу и носилац решења о признавању одобрења дужни су да прате дејства и околности у вези са биоцидним производом које могу штетно деловати на здравље људи, здравље животиња и животну средину, као и да прате ефикасност биоцидних производа. У вези с тим дужни су да о новим сазнањима

обавесте Министарство које на основу тих информација може донети решење којим мења услове за стављање у промет и коришћење биоцидних производа односно може донети решење о престанку важења тих аката.

И овим решењима из Закона постиже се да лица која стављају у промет и користе биоцидни производ морају да прате ефекте и ефикасност биоцидног производа.

Рокови утврђени за поступак измене аката на основу којих се биоцидни производи стављају у промет и користе нису у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, а разлози за то објашњени су у претходном тексту овог образложења.

Рокови утврђени у члану 34. Закона односе се на рок у коме се биоцидни производ може стављати у промет и рок коришћења постојећих залиха у случају када Министарство донесе решење о престанку важења аката на основу којих се биоцидни производ ставља у промет и користи. Наиме, овим актима утврђују се рокови у складу са роковима прописаним у Уредби ЕУ. Мора се посебно истаћи да ово нису рокови који се односе на управне поступке, већ се ради о мери којом се налаже да се у прописаним роковима, на тачно одређени начин поступи са биоцидним производом за који је укинут акт на основу ког се ставља у промет и користи, чиме се превасходно штити здравље људи, здравље животиња и животна средина. С друге стране овом мером даје се могућност и привредним субјектима који стављају биоцидни производ у промет да благовремено одлуче о судбини ових производа.

И овде је прописана обавеза плаћања таксе за процену нових података, као и процену документацију за одобрење измене.

5) Привремена дозвола (чл. 35-36.)

Овим законом, као и у претходном, дат је посебан инструмент да у одређеним случајевима као што су непредвиђена појава штетних организама који не могу бити сузбијени другим средствима или биоцидним производом за који је донет акт на основу ког се биоцидни производ ставља у промет и користи, може се донети привремена дозвола за стављање у промет или коришћење биоцидног производа, осим ако тај биоцидни производ садржи активну супстанцу уписану у Листу II. Имајући у виду да се ради о изузетној мери, дат је њен рок важења који је одређен према очекиваној могућности ефикасног сузбијања и санирања непредвиђене појаве. То значи да на основу ове дозволе биоцидни производ може да се користи најдуже 180 дана и да се овај рок не може више продужавати.

Привремена дозвола је важан инструмент којим се Република Србија штити од злоупотребе односно превелике употребе недовољно испитаних биоцидних производа, с једне стране, а с друге стране ипак се, у изузетним случајевима, када је процењено да се ради о непредвиђеној појави штетних организама омогућава контролисана употреба таквих биоцидних производа.

Прописана је обавеза плаћања таксе за процену података који се достављају у овом поступку.

4. Истраживање и развој (чл. 37-38.)

Имајући у виду да се биоцидни производи и активне супстанце који се користе за научно истраживање и развој, односно за производ и процес орјентисано истраживање и развој користе у малим количинама и да су доступни ограниченом броју лица, као и да је циљ подстицање развоја

безбеднијих алтернатива, ове одредбе прописују да се биоцидни производ за који није донет акт на основу ког се биоцидни производ ставља у промет и користи може стављати у промет само ради коришћења у експерименту или испитивању на основу потврде. Сврха овог института је да се омогући увоз ових биоцидних производа, као и да надлежни орган има увид у коришћење биоцидних производа за које није спроведен стандардни поступак којим се дозвољава њихово стављање у промет и коришћење.

Дозволу за експеримент или испитивање је потребно прибавити само ако при коришћењу биоцидног производа може доћи до његовог испуштања у животну средину.

За процену података који се достављају ради доношења дозволе за експеримент или испитивање такође је прописано плаћање таксе.

5. Класификација, паковање, обележавање, оглашавање и безбедносни лист биоцидног производа (члан 39.)

С обзиром да су у ширем смислу, одређени биоцидни производи хемикалије, на класификацију, обележавање, оглашавање као и на садржину и достављање безбедносног листа за биоцидне производе примењују се одредбе Закона о хемикалијама. Имајући у виду специфичности биоцидног производа, потребно је прописати додатне захтеве за паковање, обележавање и оглашавање биоцидног производа.

Правилна и потпуна процена опасности и класификација биоцидног производа је први и најважнији корак у примарном циљу заштите здравља људи, здравља животиња и животне средине. Полазећи од овог корака, следећи нужни корак је правилно обележавање биоцидног производа. Наиме, етикета биоцидног производа служи за комуникацију са корисницима и потрошачима биоцидног производа јер се на њој налазе битне информације (нпр. о начину коришћења, о неприхватљивим ефектима биоцидног производа на животну средину итд.). То је нарочито важно с обзиром да биоцидне производе у највећој мери користи лаичко становништво које нема предзнања о својствима и ефектима таквих производа, па је потребно преко етикете и упутства за употребу биоцидног производа обавестити ове кориснике како да од биоцидног производа добију што бољи ефекат, а да том приликом смање или избегну потенцијалне ризике од њих.

6. Увоз биоцидних производа (члан 40.)

Ради контроле над стављањем у промет биоцидних производа, потребно је прописати надзор над њиховим увозом. Надзор над увозом биоцидних производа врши царински орган. Царински орган неће дозволити увоз биоцидних производа за који није донето одобрење, решење о упису биоцидних производа у Привремену листу, решење о признавању одобрења, привремена дозвола, односно потврда. Царински орган је дужан да Министарству доставља извештаје о реализованом увозу за претходну календарску годину.

7. Безбедно коришћење биоцидних производа (члан 41.)

Овим одредбама уређено је да се биоцидни производ мора користи у складу са условима утврђеним у акту на основу ког се биоцидни производ ставља у промет и користи и прописаним захтевима за обележавање и паковање, водећи рачуна о рационалној примени комбинације физичких, биолошких, хемијских и других мера, као и да се његово коришћење сведе на најмању могућу меру.

8. Третирани производ (члан 42.)

Новина коју уводи Уредба ЕУ и овај закон односи се на прво стављање у промет третираних производа (супстанца, смеша или производ који је третиран са једним или више биоцидних производа или их намерно садржи). Да би се заштитило здравље људи, здравље животиња и животна средина, производи се могу третирати биоцидним производом који садржи искључиво одобрене активне супстанце, односно активне супстанце које су уписане у Програм за упис и Листу I или Листу Ia или у Листу за укључивање у Програм за упис. Обележавање третираног производа је од суштинског значаја јер тиме потрошач добија информацију на основу које може одлучити да ли ће користити тај производ или не. Осим тога, правилно обележавање третираног производа олакшава и инспекцијски надзор чији је циљ да утврди да ли коришћени биоцидни производ садржи дозвољене активне супстанце. Ово додатно уређивање је значајно за целокупан животни циклус третираног производа, с обзиром да се поред контроле излагања потрошача биоцидном производу у току периода употребе, информацијама садржаним у додатном обележавању усмерава поступање са третираним производима када постану отпад.

9. Стручна помоћ Министарству (члан 43.)

С обзиром да се овим законом прописују поступци за чије спровођење су потребна ускостручна мултидисциплинарна стручна знања, овом одредбом даје се могућност Министарству да за најсложеније послове ангажује стручњаке из конкретних области.

10. Доступност података (чл. 44-49.)

Доступност података је регулисана овим законом да би се, са једне стране, задовољио интерес јавности да има приступ подацима од значаја за заштиту здравља људи, здравља животиња и животне средине и да би се, са друге стране, обезбедила заштита пословне тајне и интелектуалне својине, односно интереси привредних субјеката.

Прописано је који подаци су доступни јавности, а који се сматрају тајном. Остали подаци могу се означити као поверљиви, а Министарство ће одлучити о томе да ли ће они бити доступни јавности на основу прописа о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Овако утврђени принципи у складу су са релевантним одредбама Уредбе ЕУ.

11. Евиденције (чл. 50-51.)

Ради лакшег надзора над стављањем у промет и коришћењем биоцидног производа који због својих опасних својстава може угрозити здравље људи, здравље животиња и животну средину, прописана је обавеза вођења евиденције о првом стављању у промет биоцидног производа, као и евиденције о производном процесу која је релевантна за квалитет и безбедност биоцидног производа који се ставља у промет.

Прописани су рокови за чување ових евиденција.

12. Регистар биоцидних производа (члан 52.)

Овим одредбама је прописана обавеза Министарства да води Регистар биоцидних производа за које је донет акт на основу ког се биоцидни производ ставља у промет и користи, а поједине податке из регистра да објављује у службеном гласилу. Вођење Регистра биоцидних производа омогућава

транспарентност донетих аката као и прецизну евиденцију о врстама биоцидних производа, њиховим својствима и лицима која их стављају у промет и користе. Постојање оваквог регистра олакшава надзор над стављањем у промет и коришћењем биоцидних производа. Регистар биоцидних производа део је Интегралног регистра хемикалија који се води у складу са законом којим се уређују хемикалије.

Регистар биоцидних производа је инструмент од изутетне важности за процес приступања Републике Србије ЕУ јер се подаци из регистра користе у преговорима за приступање ЕУ и дефинисању прелазних аранжмана за пуну примену Уредбе ЕУ након присптупања.

13.Таксе (члан 53.)

У овом делу је прописано да Влада на предлог Министарства утврђује висину такси, обвезнике плаћања, као и начин плаћања такси утврђених на основу овог закона.

14. Надзор (чл. 54-60.)

Инспекцијски надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши министарство надлежно за заштиту животне средине преко инспектора за заштиту животне средине.

Ради свеобухватнијег надзора дато је овлашћење да инспекцијски надзор, поред инспектора за заштиту животне средине, врше и тржишни, санитарни и ветеринарски инспектори, сваки у свом делокругу.

Законом су прописана права и дужности инспектора, као и овлашћења у вршењу инспекцијског надзора. Предвиђено је, између осталог, да инспектор може у случају предузимања изузетно хитних мера ради отклањања непосредне опасности по здравље људи, донети и усмено решење и наредити његово извршење без одлагања. Правно лице, предузетник и физичко лице дужно је да инспектору у вршењу надзора стави на увид и располагање потребну документацију, евиденције и друге доказе и изјасни се о чињеницама које су од значаја за вршење надзора.

15. Казнене одредбе (чл. 61-65.)

У казненим одредбама предвиђене су новчане казне у складу са законом којим се уређују привредни преступи односно прекршаји. Такође се предвиђају и друге мере као што је забрана обављања делатности односно дужности. Ово је предвиђено јер се неодговорним стављањем у промет и коришћењем биоцидних производа може нанети велика штета здрављу људи, здрављу животиња и животној средини и имовини.

16. Прелазне и завршне одредбе (чл. 66-70.)

Прелазним одредбама успостављен је однос између овог закона и закона који престаје да важи у погледу њиховог дејства на поступке који су започети за време важења ранијег закона.

Такође, за биоцидни производи који се налази у промету, а за који према ранијем закону није постојала обавеза добијања аката за стављање у промет, прописана је обавеза и одређен је рок за подношење захтева за доношење акта. Имајући у виду да се такав биоцидни производ налази на тржишту, а Министарство нема података о њему, рок од 60 дана одређен је како би се, с једне стране што пре осигурало безбедно стављање у промет таквог биоцидног

производа, а с друге стране омогућило подносиоцу захтева да припреми прописану документацију.

Осим тога, како законом који престаје да важи није био обухваћен третирани производ, а Уредбом ЕУ уређује се обавеза обележавања таквог производа, овим законом дат је рок од 180 дана да се третирани производ прописано обележи.

Такође, утврђени су рокови за доношење подзаконских прописа. Завршне одредбе садрже информације о закону који се ставља ван снаге ступањем на снагу овог закона и о томе када овај закон ступа на снагу.

Одредба којом се одлаже примена чл. 10, 11, 12, 14, 15, 16, 19. и 20. овог закона је важна јер се тиме омогућава домаћим привредним субјектима да до уласка Републике Србије у Европску унију не морају да спроводе скупе и дуготрајне поступке одобравања биоцидних производа који им не би били признати након приступања ЕУ, већ би морали да их понове оног тренутка када Република Србија постане држава чланица. С друге стране прописивање ових одредби доприноси већој усаглашености домаћег прописа са релевантним ЕУ прописом, а и припрема домаће субјекте на обавезе које их чекају по приступању Републике Србије ЕУ.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства из буџета Републике Србије. Наиме, средства за рад надлежног органа обезбеђују су у буџету за редовно финансирање органа државне управе.

V. АНАЛИЗА ЕФЕКАТА ЗАКОНА

Закон о биоцидним производима још је један од закона који је припремљен у поступку усклађивања домаће легислативе са прописима Европске уније који ову област уређује кохерентно и целовито.

1. Одређивање проблема који закон треба да реши

С обзиром на значај и све већу употребу биоцидног производа, као и на чињеницу да биоцидни производи могу да представљају ризик на здравље људи, здравље животиња и животну средину, ЕУ је још 1998. године, доношењем новог прописа (Директива 98/8/ЕЗ која је почела да се примењују 2000. године, а коју је Република Србија преузела доношењем закона 2009. године), увела строжију контролу стављања у промет и коришћење биоцидних производа. Ова контрола спроводи се у два нивоа, прво кроз процену и одобравање активне супстанце, а резултат те процене је упис активне супстанце у ЕУ листе одобрених активних супстанци чије је коришћење у биоцидном производу дозвољено. Други ниво је процена биоцидног производа који садржи одобрену активну супстанцу, а резултат те процене је доношење одобрења за стављање у промет и коришћење биоцидног производа.

Како је у међувремену у ЕУ почео да се примењује нови пропис којим се уређује стављање у промет и коришћење биоцидних производа (Уредба (ЕУ) 528/2012), којим је Директива 98/8/ЕЗ стављена ван снаге, било је неопходно приступити усклађивању наших прописа са захтевима нових ЕУ прописа.

Из Уредбе ЕУ нису могле бити преузете одредбе које се односе на поступак процене и одобравање активних супстанци с обзиром да се тај поступак спроводи централизовано на нивоу ЕУ (спроводи га Европска агенција за хемикалије), односно ниједна земља чланица ЕУ га не спроводи на националном нивоу. Међутим, финални исход тог поступка, односно активне супстанце које су у ЕУ одобрене за коришћење у биоцидном производу (Листа I и Листа Ia) преузете су овим законом. Ово је од суштинског значаја јер се тиме обезбеђује да се у промету у Републици Србији могу наћи само биоцидни производи који садрже дозвољене активне супстанце тј. само оне активне супстанце које се користе у биоцидним производима у ЕУ.

Такође, уређен је и поступак доношења аката на основу којих се биоцидни производ ставља у промет и користи, као и надлежни орган.

За разлику од режима слободног промета у ком се налази већина хемикалија, биоцидни производ је неопходно проценити ради утврђивања ризика који тај производ представља на здравље људи, здравље животиња и животну средину у оквиру поступка доношења акта на основу ког се он ставља у промет и користи, као претходни услов за његово стављање у промет и коришћење. Тако се биоцидни производ може наћи у промету на основу одобрења за стављање у промет и коришћење, решења о упису у Привремену листу и решења о признавању одобрења. При том, сам акт не представља баријеру у трговини већ нужан услов за заштиту здравља људи, здравља животиња и животне средине од биоцидних производа који представљају неприхватљив ризик и нису довољно ефикасни.

Поред редовних поступака који се спроводе ради стављања у промет и коришћења биоцидног производа, овим законом уређују се и посебне ситуације када се биоцидни производ који није прошао редовну процедуру ипак може наћи у промету односно користити у Републици Србији. У ове ситуације спада случај непредвиђене појаве штетних организама који не могу бити сузбијени другим средствима или биоцидним производима за који је већ донет акт у редовном поступку, када се доноси привремена дозвола, али и ситуација када се такви биоцидни производи могу користити у посебно контролисаним условима (у експерименту или испитивању за сврхе научног истраживања и развоја или производ и процес-орјентисаног истраживања и развоја) када се доноси потврда за њихово стављање у промет, односно дозвола за експеримент или испитивање.

Како би успостављени систем правилно функционисао, неопходно је било уредити и надзор над његовом применом као и казнене одредбе за случај кршења ових одредби.

2. Циљ који се постиже доношењем овог закона

Основни циљ доношења овог закона исти је као и циљ постигнут 2009. године доношењем претходног прописа, а то је одржавање и унапређивање јединственог система управљања биоцидним производима на територији Републике Србије, осигурање високог нивоа заштите здравља људи, здравља

животиња и животне средине као и побољшање слободног промета биоцидних производа са земљама ЕУ и другим земљама, осигуравајући конкурентност привреде, а подстичући развој безбеднијих алтернатива.

Овај закон доноси се и ради усклађивања домаћих прописа са прописима Европске Уније који су од доношења претходног закона промењени.

3. Да ли су разматране друге могућности за решење проблема?

Друге могућности нису разматране с обзиром да је и до сада ова област била уређена законом. Такође се доношење овог закона налаже кроз многа стратешка документа Владе, као и извештаје које је припремила Европска комисија у процесу приступања Републике Србије ЕУ.

4. Зашто је доношење закона најбоље решење проблема?

Доношењем Закона о биоцидним производима даје се правни основ за унапређење систематске контроле стављања у промет и коришћења биоцидних производа и то не само кроз поступак доношења акта за стављање у промет и коришћење, већ и кроз инспекцијски надзор. Ово је врло важно с обзиром да неадекватно стављање у промет и коришћење биоцидних производа може изазвати штетне ефекте на здравље људи и здравље животиња, а такође може имати неприхватљиве ефекте на животну средину.

5. На кога ће и како утицати решења предложена у закону?

Овим законом не уводе се нове обавезе ни за надлежни орган ни за произвођаче, увознике, дистрибутере и кориснике биоцидног производа, већ се поједине постојеће обавезе уређују на другачији начин односно прецизирају.

Међутим, новина која се уводи овим законом односи се на стављање у промет и обележавање третираних производа, који до сада нису били уређени. Наиме, овим законом ствара се обавеза лицу које прво ставља у промет производ третиран биоцидним производом да га обележи на тачно одређен начин како би омогућио да потрошач има потпуну информацију, а све у циљу да може да одлучи хоће ли користити такав производ или не. Посебно је важно што је овим законом прописано да се производ може третирати само биоцидним производом који садржи прописане активне супстанце. Како до сада ови производи нису били уређени, било је могуће користити биоцидни производ који није испуњавао услове прописане ранијим законом, односно недозвољени биоцидни производ.

Током осам година примене Закона о биоцидним производима („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 92/11 и 25/15) у Привремену листу уписано је укупно 1667 биоцидних производа које ставља у промет 377 привредних субјекта, од чега је 111 домаћих произвођача биоцидних производа, 231 увозника који увозе биоцидне производе из земаља ЕУ, а 35 привредних субјеката увози биоцидне производе из земаља ван ЕУ (Босна и Херцеговина, Македонија, Албанија, Турска, Руска Федерација, Индија, САД, Кинда итд).

Овај закон не утиче на права и обавезе привредних субјеката који стављају у промет биоцидне производе који су већ уписани у Привремену листу.

Једина значајна промена коју ће овај закон донети је та што убудуће биоцидни производи за које је донето одобрење у складу са прописом ЕУ од стране Европске комисије или надлежног органа земље чланице неће моћи да буду уписани у Привремену листу, већ ће морати да спроведу поступак признавања тог одобрења. Ова промена пре свега се односи на увознике и то оне који увозе биоцидни производ из ЕУ. Имајући у виду да највећи број оваквих привредних субјеката има своје ћерке фирме у Републици Србији, ова измена представља одговор на њихов захтев за олакшавањем пословања с обзиром да послујући у ЕУ већ имају приступ свој неопходној документацији за биоцидне производе ради спровођења овог поступка (сажетак карактеристика биоцидног производа и извештај о процени биоцидног производа).

6. Који су трошкови које ће примена закона изазвати грађанима, привреди, посебно малим и средњим привредним друштвима?

Током вишегодишње примене Закона о биоцидним производима утврђено је да је он највише ефеката имао на мала и средња предузећа (нпр. 95% биоцидних производа уписаних у Привремену листу произведено је или увезено од стране ових субјеката, док је само 5% биоцидних производа потекло од великих предузећа).

Овај закон не изазива додатне трошкове у односу на трошкове на које су грађани и привреда већ били обавезани постојећим законом, јер се као што је већ речено не уводе се нове обавезе, нити се установљавају нови трошкови за привредне субјекте.

Наиме, циљ овог закона је да се смањи могућност наступања штетних последица по здравље људи, животиња и животну средину. Стога се очекују позитивни ефекти примене закона без додатних трошкова његове примене.

И овим прописом, као и до сада, највећи трошкови намећу се лицима која стављају у промет и користе биоцидне производе, било да их увозе као готове или да их формулишу у нашој земљи. Они ће и даље сносити трошкове у циљу комплетирања неопходне документације (досијеа), на пример трошкове испитивања својстава биоцидног производа ради процене његових ефеката на здравље људи, здравље животиња и животну средину, као и трошкове испитивања његове ефикасности, али и трошкове везане за поступак процене биоцидног производа у поступку доношења акта на основу ког се тај производ ставља у промет и користи.

7. Да ли позитивни ефекти доношења закона оправдавају трошкове његове примене?

Биоцидне производе свакодневно користи велики број људи – од професионалних и индустријских корисника до становништва чије је знање и свест о утицају ових производа на здравље људи, здравље животиња и животну средину минимално. Имајући у виду да је неправилно коришћење биоцидних производа повезано са појавом значајног броја различитих болести (карцином,

леукемија, болести коже и респираторног система, очне болести, астма и др.), трошак уређења ове области, ма колико висок био, мањи је од трошка санирања последица које би настале у случају стихијске примене биоцидних производа.

Дакле, уређивањем ове области на начин да се кроз поступак доношења аката на основу којих се биоцидни производи стављају у промет и користе заправо се врши контрола биоцидних производа. Такође, прописивањем обавезе обележавања биоцидних производа подиже се свест и информисаност обичног потрошача чиме се утиче на правилно коришћење биоцидног производа, а самим тим и у великој мери на смањење ризика по здравље људи и очување животне средине.

Када је реч о директним трошковима примене овог закона, мора се нагластити да надлежни државни орган нема ових трошкова, док се трошкови привредних субјеката односе на плаћање административних такси. Међутим, индиректни трошак примене овог закона на привредне субјекте је огроман јер они морају да уложе значајна средства како би биоцидни производ који желе да ставе у промет био испитан и процењен. Овај трошак се компензује кроз крајњу добит од продаје безбедног и ефикасног биоцидног производа. Поред тога, ово је у складу са начелом које важи у целој ЕУ да онај ко има користи од стављања биоцидног производа у промет мора да поднесе и одређене трошкове.

8. Да ли закон стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију?

Доношењем овог закона створиће се услови за улазак нових привредних субјеката на тржиште, јер ће се елиминисати они привредни субјекти који на тржиште свесно стављају производе са недовољно испитаним или недовољно ефикасним активним супстанцама, с обзиром да је Законом прописано да се у промету може наћи само биоцидни производ који садржи активну супстанцу која је дозвољена за коришћење у ЕУ.

9. Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о закону?

..... ПОСЛЕ ЈАВНЕ РАСПРАВЕ.

10. Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава?

Током примене Закона о биоцидним производима донеће се нови и ревидирати постојећи подзаконски прописи потребни за његово спровођење, а имајући у виду релевантне одредбе Уредбе ЕУ.

Наставиће се са вођењем Регистра биоцидних производа и на тај начин обезбедити подаци који ће бити од великог значаја приликом преговора за приступање Републике Србије ЕУ.

Примена закона и даље ће се контролисати инспекцијским надзором и то преко инспектора из четири министарства чиме ће се омогућити боља контрола

имајући у виду специфична знања инспектора у областима у којима се биоцидни производи користе.

Свим овим мерама постићи ће се циљеви постављени у разлозима за доношење овог закона и то боља контрола стављања у промет и коришћење биоцидних производа, а самим тим и боља заштита здравља људи, здравља животиња и животне средине.